

Lubomír Stanček

Škola si vyžaduje prácu na sebe

(Mt 16,21-27)

Pri slovách – koniec prázdnin – mnohí, najmä žiaci a študenti zosmutnejú. A predsa je to zaťaženie, zodpovednosť a vyžaduje si to čas, pozornosť, námahu. Príslovie hovorí: „Kde nemôže vydržať obyčajný človek, pošlú vojaka. Kde nevydrží vojak, pošlú študenta“.

Ježišove slová, ktoré povedal učeníkom, patria aj všetkým, čo začínajú nový školský rok: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (Mt 16,24).

Slová na prvé počutie znejú nepríjemne, a predsa v nich cítiť oslovenie Ježiša, ktorý nám dáva nazrieť do svojho utrpenia. Aj apoštoli sú rozrušení, keď počujú, čo sa má s Ježišom stať v Jeruzaleme a Peter, ktorý len nedávno vyznal, že Ježiš je Boží Syn, teraz hoci v samote, dohovára Ježišovi: „To sa ti nesmie stať“ (Mt 16,22)! Za čo mu Ježiš nemôže dať pochvalu ako pri vyznaní, keď mu povie tvrdo, ale pradiivo: „Chod' mi z cesty, satan“ (Mt 16,23)! Sú to ťažké slová na vysvetlenie, ktoré Origenes vysvetľuje tak, že Ježiš Petrovi chce povedať, že Petrovo miesto je za Ježišom a nie pred Ježišom. Petrovou úlohou bude Ježiša nasledovať tak, ako si to Ježiš slobodne vyvolil. Slová, ktoré počuje Peter, patria pokiaľ možno: „Chod' mi z cesty, satan!“ (Mt 16,23) a Petrovi: Nasleduj ma! Pokušiteľ je zahnaný v Ježišovej prítomnosti a Peter je upozornený, aby nasledoval Krista. Pokušiteľ, satan, sa nikdy nemôže stať Ježišovým nasledovníkom. Pýcha mu nedovolí podriaďiť sa, preto je satanom. Na druhej strane, Peter sa môže myliť, môže padnúť a zhrešiť, ale pre neho vždy ostáva možnosť vstať a kráčať za Ježišom.

Počuli ste výrok, že človek sa učí do smrti? Zaiste nielen počuli, ale často sa o ňom aj presvedčame. Mladý kresťan a rovnako aj dospelý sa učí nielen základné veci potrebné pre život, ale celý život sa učí nasledovať Krista. Ku škole kríža je potrebné pripomenúť Ježišove slová: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom...“

Nielen v škole, ale rovnako na športovisku, javisku, v každom zamestnaní sa o tom dá presvedčiť. Žiť a konať s Kristom a pre Krista, pre vzrast Božej slávy na zemi, pre odmenu nielen na zemi, ale najmä vo večnosti. Vedieť si zadeliť čas. Vedieť

zvládnuť, čo je prvoradá, čo je povinnosť a čo zábava, vedieť si rozkázať, podriaďiť sa, vedieť mlčať a vedieť odpočívať nie je „myslieť bolí“. Diabol sa bojí tých, čo milujú Boha a nasledujú ho v pokornej múdrosti. Diabol je prefikáný. S diablom sa nekoketuje. Naučiť sa prijat' vôľu Božiu ako pravdu, ktorá nám otvára nebo, je pre kresťana viac, ako obsiahnuť všetku múdrosť sveta. Nezabúdajme, že Boh Duch Svätý nám dáva svoje dary a medzi nimi popredné miesto má dar múdrosti a rozumu. Je správne, že chceme dary, o ktorých Pán Ježiš hovorí v podobenstve, využiť vo svoj prospech. Znamená to mať zmysel pre Božie veci. Boh si praje, aby človek urobil všetko preto, aby Boha čo najviac poznal, miloval a podľa toho aj žil. Škola a povinnosti vedieť a poznať čo najviac, nedotýkajú sa len prirodzených hodnôt, ale aj duchovných vo vzťahu k Bohu, svojej duši, spásu... Karol Alexis poznamenal: „Potrebujeme vieru, a nie učenie.“ Viera a veda nie sú dve nevlastné sestry. Naopak. Vzdelanému človeku viera pomáha plnšie prežiť svoj život. Viera nie je brzda k vzdelaniu. Viera pobáda viac poznať Boha i zo stvorených vecí a filozofie. Na začiatku nového obdobia, akým je nový školský rok, je potrebné spojenie vedy a viery si pripomenúť a čo najviac osvojiť. Nepreviňme sa proti pravde. Ako kresťania sme Bohom oslovení podmaniť si zem. Je to aj výzva Svätého Otca zapojiť sa do spoločenského diania, verejného života. Nedajme sa pomýliť a nepodľahnime lenivosti. Naším poslaním je budovať Božie kráľovstvo už na zemi. Tým si získavame zásluhy, aby sme boli spravodlivým Bohom Sudcom raz odmenení. Prvý Boží príkaz je príkaz lásky. Memento povolania k láske. „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mt 22,37). Ježiš nám len pripomína, čo už v Starom zákone Boh povedal ľuďom (porov. Dt 6,5). Nik z nás, ani žiak, ani študent, ani poslucháč, ani vyučujúci, nik z nás sa nesmie dišpenzovať od príkazu lásky, ktorý nás zaväzuje pracovať aj rozumom, rásť v poznaní, objavovať Boha a žiť s Bohom...

Je na každom, kto teraz znova začína, ale i na rodičoch a každom z nás, aby sme využili túto príležitosť k novému duchovnému i intelektuálnemu rastu. Nesmúťme za prázdninami. Naopak. Ďakujme Bohu za nové sily, zážitky, priateľov a vykročme vpred. Amen.

Narodenie Panny Márie
farnosť Radvaň

*Ty, Pani sveta, spanilá,
vznešená neba kráľovná,
ty, hviezda morská žiarivá,
panenská matka čarovná.*

*Milo sa zjav a ožiar svet,
kde sa zlo s dobrom preteká,
prines a daj nám spásny kvet,
Ježiša – Bohočloveka!*

*Slávime sviatok ročitý,
máš slávne narodeniny,
celý svet radosť pociťi
nad dcérou slávnej rodiny.*

*Na tejto zemi zrodení
skrz teba nebu patríme,
lebo sme s Bohom zmierení
Pokojom, ktorým tvoj Syn je.*

*Trojici svätej sláva bud'
na veky vekov vznešená,
že môže volať Boží ľud:
Hľa, Matka Cirkvi blažená.
Amen.*

Uvažujúce srdce

Ž 49,4: *Moje ústa hovoria múdrosť a moje srdce uvažuje o tom, čo je rozumné.*

Múdry Bože, každé ráno sa obraciam k tebe svojou modlitbou. Mojou túžbou je modliť sa k tebe nielen slovami, ale aj svojím duchom a srdcom. Veď človek má nielen rozum, ale aj srdce.

Povolávaš ma žiť uvažovaním rozumu aj uvažovaním srdca. Srdce má svoje vlastné dôvody, srdce uvažuje láskou; srdce je schopné uvažovaním sa dostať k tomu, čo je rozumné.

Pane, možno už lepšie chápem, prečo si kráľ Šalamún prosil od teba srdce chápaté, múdre srdce, ktoré vie rozlíšiť dobro a zlo.

Pane, naplňaj mi srdce múdrosťou tvojho slova, tvojho ducha a tvojjej lásky. Chcem si v ňom nosiť Božie slová ako Mária, ktorá nad nimi premýšľala, modlila sa nimi, uchovávala si ich vo svojom srdci a tak nimi žila. Nedaj, aby som si zabúdala vychovávať srdce. Daj, aby som si ho sýtil počúvaním teba, veď to je to jediné potrebné, tá lepšia čiastka.

Dobry Bože, viem, že na to, aby som zvažoval srdcom, čo je rozumné, nestačí mať iba srdce. Potrebujem mať srdce naplnené tvojím Duchom, srdce vychovávané tvojou múdrosťou. Veď srdce človeka samo osebe a ponechané len na seba by sa mohlo stať klamným. Moje srdce by bolo schopné blúdiť. Bez teba by sa moje srdce mohlo aj skaziť, ba odvrátiť a odpadnúť od živého Boha.

Prosím, daruj mi do srdca svojho Ducha, aby som naplnený tvojím Duchom v srdci zvažoval, čo je rozumné a čo sa ti páči.

Naplň ma pravou láskou, lebo ona je najväčšou múdrosťou, kritériom a zmyslom všetkého, čo je. Bez nej by sa všetko stalo nezmyslom, bolo by nanič.

Pane, prosím si dar milujúceho srdca, čistého od sebeckta a každej nezriadenosti, aby som bol schopný múdro zvažovať, vždy hľadieť na teba a teba mať vždy pred očami.

Prosím si srdce verné, ktoré sa nenechá zväbiť múdrosťou a slávou tohto sveta.

Nech ma vedie tvoja pravda a tvoje svetlo.

Nech sa moje srdce nevystatuje, nech je pokorné a statočné, lebo takému srdcu dávaš svoju milosť, s takým srdcom možno spoznávať, čo je pred tebou naozaj rozumné.

Dobry Bože, chráň mi srdce i ducha, veď ma vždy k sebe, k pravde a k cieľu môjho života.

Chráň mi srdce od všetkého, čo by ho urobilo neschopným rozjímať o tvojom zákone a nachádzať zálubu vo všetkom, kam ma vedieš.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Veni Sancte - vzývanie Ducha Svätého:

Na budúcu nedeľu 10.9. pri druhej sv. omši budeme prosiť Ducha Svätého, aby posilnil našich žiakov, študentov i učiteľov v začínajúcom novom školskom roku.

Púť do Šaštína:

Pozývam na púť k Sedembolestnej Panne Márii do národnej svätyne do Šaštína. Kto chce využiť autobusovú dopravu z farnosti Vištuk, prosím, zapíšte sa v sákristii kostola.

Dopraj si čas

Čas, čo ľudia trávajú v zamestnaní, je čoraz kratší. Majú stále viac voľna, čoraz dlhšie víkendy, stále viac dovolenky. No keď sa tak poobzeráme okolo seba, ľudia sa ustavične niekam hrozne ženú. Na našu otázku zväčša odpovedia: „Nemám čas.“

Ešte nikdy nebolo toľko uštvaných ľudí. Otcovia a matky čakajú na návštevu svojich detí:

Tie však nemajú čas.

Chorí a starí vidia, ako sa zdraví a mladí ženú okolo:

Majú tak naponáhlo. Manželia sa odcudzujú;

Už na seba nemajú čas.

Prečo máme tak málo času? Reklamy, televízne spoty, priemysel voľného času do nás bez prestania hustia, čo všetko musíme vlastniť, čo všetko musíme robiť, čo všetko musíme vykonať. A tak je celý náš život bezo zvyšku naplánovaný. Preto radím;

Chvíľu nerob nič! Dopraj si konečne pokoj!

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 22.týždni cezročného obdobia - (A)

4.IX. pondelok

18:00 Za † *Sylviu Kosnáčovú*

5.IX. utorok

18:00 Za † *Bernardínu Halešovú (1. mesiac od smrti)*

6.IX. streda

17:00 Za † *Teréziu Navračičovú ((pohrebná sv. omša)*

7.IX. štvrtok

18:00 Za † *Františka a Helenu Belkových, syna Viliama a starých rodičov*

8.IX. piatok

18:00 Za † *Štefana a Petronelu Hrdlovičových, syna Jozefa a zaťa Jozefa*

9.IX. sobota

09:00 *PodĎakovanie Pánu Bohu za 90 rokov života*

Upratovanie kostola č.d. 229-253

10.IX. 23. Nedeľa cezročného obdobia – (A)

08:00 Za † *Emila a Martu Nagyvových a rodičov*

Lektori: *Jurčovičová M., Vráblová M.*

11:00 *Za farníkov*

Lektori: *Polanská Z., Hajičková M.*

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

4.IX. pondelok	Sv. Rozália, panna
5.IX. utorok	Svätá Tereza z Kalkaty, panna a rehoľnica –Esp
6.IX. streda	Sv. Zachariáš, prorok, sv.Mansvét, biskup a mučeník
7.IX. štvrtok	Sv. Marek Križan, Melichar Grodziecky a Štefan Pongrácz, kňazi a mučeníci - Sp
8.IX. piatok	Narodenie Panny Márie - Sviatok
9.IX. sobota	Sv. Peter Claver, kňaz –Esp

MÚDROST SA CHVÁLI SAMA

*Všetka múdrosť je od Pána, Boha, vždy bola u neho
(a je pred vekmi).*

*Morský piesok, kvapky dažďa, dni odveké
- ktože vie spočítať?*

*Výšku neba a šírku zeme a hlbokú priepasť
- ktože vie zmerať?*

*Božiu múdrosť, čo predchádza všetko
- ktože vie prebádať?*

*Prv, ako to všetko, bola stvorená múdrosť
a múdra rozvaha je odveká.*

*Prameňom múdrosti je slovo nebeského Boha
a jej cesty sú večné zákony.*

(Sir 1,1-5)

*Čo sa týka vzdelania Panny Márie, považujem jej
kádrové materiály za kvalitné. Základná škola u svätej
Anny, maturita u archanjela Gabriela, nadstavba u svätej
Alžbety, vysoká škola u troch východných expertov a u
svätého Simeona, postgraduál u svojho Syna, a
permanentné konzultácie u Ducha Svätého.*

(Max Kašparú, diakon a lekár)

Vzdelanie sa dnes považuje za veľmi dôležité a povedzme si úprimne, že vysokoškolsky vzdelaní ľudia nám dnes vyrastajú ako huby po daždi. Predsa sa však neviem ubrániť dojmu, že nám akosi chýbajú múdri ľudia. Jednoducho mi v dnešnom svete chýba taký zdravý sedliacky rozum; také čosi múdre, normálne, jasné, prirodzené, čisté a pekné. Mám pocit, že medzi tými vysokoškolskými „hubami“, je aj veľa jedovatých muchotrávok, ktoré - skôr než očisťujú a zveľaďujú, - otravujú tento svet a mnohé mladé srdcia. Inak by som to vyjadril jednoducho: máme veľa vzdelaných, ale málo múdrych. (Nechcem tým samozrejme povedať, že vzdelanie nie je dôležité a potrebné, naopak, chcem poukázať na to, že máme hľadať pravú múdrosť.)

Z toho vychádza jedna veľká pravda, a totiž, že: vzdelanie a múdrosť nie je to isté. Lebo nie každý vzdelaný je aj múdry a nie každý múdry musí byť nutne aj vzdelaný. O tom hovorí aj nasledujúci príbeh: Jeden sedliak raz vošiel do hostinca a tam sedeli vznešení páni. Objednal si jedlo. Keď mu ho čašník priniesol, prežehnal sa, zložil ruky a pomodlil sa. Páni ho zvedavo pozorovali a jeden z nich sa ho pohrdavo pýtal; „U vás doma to vždy robíte takto? Modlíte sa všetci?“ Dedinčan pokojne jedol a povedal: „Nie, aj u nás sa niektorí nemodlia.“ Pánko sa uskrnul: „Ááá, tááák? A kto sa to nemodlí?“ „No...“ pokračoval sedliak, „napríklad moje kravy, vôl, aj moje prasce.“ Taká múdra dokáže byť pevná viera sedliaka. Múdrosť totiž nie je len vecou rozumu, ale aj vecou srdca. Preto je dôležité nielen vzdelávať mládež, ale ju aj vychovávať. Lebo nám hrozí obrovská katastrofa. Totiž, že budeme mať veľa vzdelaných ľudí s pokriveným charakterom. A to je nebezpečná

kombinácia. Vhodné podhubie pre zrod: prefíkaných podvodníkov, profesionálnych zločincov, nepostihnuteľných úžerníkov, parazitujúcich špekulantov a iné podobné živly, na ktoré spoločnosť kruto dopláca.

Bola Panna Mária múdra? Určite áno. Nepochybujeme o tom, lebo jej život nám to dokazuje. Lukáš hovorí, že všetko „zachovávala vo svojom srdci a premýšľala o tom.“ V škole Ducha Svätého sa naučila pravej múdrosti. Mali by sme všetci do tejto školy vstúpiť s pokorou a otvoreným srdcom. Tu sa naučíme všetko.

Mária, považujeme Ťa za veľmi múdru ženu.

A Ty skutočne si múdrou ženou, ako ju chváli

Písmo Sväté, lebo si pokorne a

poslušne spolupracovala

s Duchom Svätým a prešla si jeho školou.

Bola si pokorná, poslušná, mala si otvorené srdce,

bola si usilovná, úplne si sa odovzdala Bohu,

a tak si nazbierala najväčšie tituly, ktorými Ťa

oslovujeme, keď sa modlíme loretánske litánie.

Pomôž aj nám, aby sme sa otvorili pre Ducha Svätého

a vstúpili odvážne i pokorne do jeho školy.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Prečo mačka škriabala

*Správanie je zrkadlo, v ktorom každý
ukazuje svoju podobu.*

Goethe

Jedného rána bolo auto pokazené. Otec nemohol odísť, keď chcel odísť. Zlostil sa na auto, ale nadal mame. Povedal jej: „Dnes to bol nanič obed.“

Mama sa nahnevala na otca, pretože obed bol rovnako dobrý ako vždy, ale nehádala sa s otcom. Vynadala Jožkovi. Povedala mu, že si vonku dobre neočistil topánky.

Jožko sa nahneval, lebo mu to mama vyčítala. Naozaj si poriadne očistil topánky, ale neodvrával mame. Pohádala sa so sestrou.

Povedal jej, že mu vzala ceruzku, pretože nie je na stole. Sestra nevezala ceruzku a nahnevala sa na brata, lebo to jednoducho na ňu zvalil. Ale nehádala sa s bratom.

Sestra vyhnala psa z izby a hrešila ho: „Choď von! Tu nemáš čo hľadať! Choď na dvor!“

Pes sa čudoval. Inokedy mohol byť vždy vnútri. Vybehol na dvor, ale mal zlú náladu. Preto pohrýzol mačku. Tá sa naľakala, veď pes býval k nej vždy prívetivý.

Tak sa zľakla, že ho aj zabudla poškriabať, zato však poškriabala otca.

Otec šiel po dvore k autu. Prechádzal okolo mačky a chcel ju pohladkať. Keď ho poškriabala, vyhrešil ju:

„Veď som ti nič neurobil, micka, prečo ma teda škriabeš?“

*Komukoľvek môžeš prospieť, urob tak s
radosťou. Slúžiť a prospievať je vlastnosťou
vznešených pováh.*

Komenský

*Staňme sa pre niekoho nepostrádateľnými a
nikomu nestážujeme život.*

Emerson

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Muž mužom a žena ženou

Ak Ťa Boh pripravuje na nejakú úlohu, dá ti tie dary, ktoré potrebuješ. Mám brata, ktorý má sedem detí, ôsme im zomrelo. Raz som k nim prišiel na návštevu v nedeľu večer a hovoria mi: „Maroš, dobre, že si prišiel. Ešte sme neboli v kostole, počkaj, až sa vrátíme, a postráž nám deti.“

Nechali ma s deťmi.

Tie deti začali skákať ako vo zverinci, malá začala plakať. Myslel som si, že je pocikaná. Nebola. Zobral som fľašku. Vedel som o dvoch možnostiach, ktorými ju môžem utíšiť - buď je pokakaná, alebo hladná. Fľašku nechcela, plakala ďalej. Hlučne plakala, stopoval som to - päťdesiatštyri minút. Nevedel som, čo s ňou robiť.

Prišla švagriná z omše:

„Je pocikaná.“

„Nie je, pozeral som niekoľkokrát.“

„Je hladná.“

„Nie je, dával som jej viackrát.“

Švagriná pozrela pozorne na fľašku. Neodistil som uzáver. Kto mal vedieť, že tam bude? Ja som jej dával jesť a ona, chuderka, bola stále hladná.

Uvedomil som si toto: Boh ma nestvoril k deťom. Utekal som stade riadne unavený. A čo potom tá matka? Ona dostala dar. Všimni si, čo všetko dokáže. Muž sa na ňu nechytá. Jednému dáva fľašku, druhému diktuje úlohy, tretieho dá vysmrkať si nos, zároveň pomieša polievku. Muž to nevie urobiť, rozmýšľa systémovo, a keď mu to nevyjde, má nervy. Keď sa mu systém zrúti, má ďalšie nervy.

V sobotu ide manželka preč a povie: „Poradíš si s deťmi?“ „A čo si ty myslíš, že si nenahraditeľná? Spokojne choď, ja si postavím ryžu, potom ich okúpem a dám spať.“

Muž si síce uprace, ale zatiaľ malá dcérka donesie na fúriku dovnútra piesok. Potom padne do blata, ryža sa mu pripáli. Má strašné nervy. Keď žene padne systém, nič sa nedeje, pokračuje ďalej. Muž to nezvláda, je hotový.

Je dobré, že Boh stvoril muža a ženu rozdielných. Keď muž niečo hľadá, hovorí sa, že pozerá ďalekohľadom. Hľadá kľúče. Manželka sa spýta: „Nevidel si nožničky?“

„Nevidel.“

„Ale veď sú tam na stolíku.“ Manželka vidí všetko, čo je na stole. On hľadá iba kľúče - vidí ich alebo nevidí. Muž je lovec a takto pozerá na svet.

Preto sa muž a žena dopĺňajú. Najkrajšie na žene je čo? Ženskosť. Keď chce byť žena ženou, muž sa stáva mužom.

Farár Marián Kuffa „Maturita z lásky“

Dat' každému dieťaťu mapu sveta

(Na začiatok školského roka)

Po bezstarostných dňoch a chvíľach plných slnka sa opäť otvárajú brány škôl, ktoré pozývajú k zodpovednej práci, a to nielen tých, ktorí si sadajú do školských lavíc či stoja za katedrou.

Všetci si spoločne uvedomujeme, že zodpovednosť za výchovu a úloha správne vychovávať sa stávajú čoraz ťažšou, čoraz náročnejšou činnosťou. Preto sa odborníci, ale aj rodičia zamýšľajú, akou cestou viesť svoje ratolesti, aby okrem získaných vedomostí, ktoré sú často na vysokej úrovni, sa aj v iných oblastiach zodpovedne pripravili na život.

Pozrite! Jedna z možností, ktorou by sa mala uberať výchova našich detí, je úcta k iným.

Počas dovolení a prázdnin, na cestách doma, ale aj na cestách po exotických krajinách sme mali možnosť stretnúť sa s ľuďmi, ktorí sa od nás líšia farbou pleti, vzdialeným pôvodom, kultúrou, mentalitou či náboženským presvedčením... Samozrejme, že kontakty s odlišnými realitami sa stali bežnými aj v našich mestách a dedinách, no v období ciest „za hranice všedných dní“ je tento jav ešte výraznejší a naliehavejší.

Priať odlišné, cudzie, to nie je ľahké. Narúša to náš pokoj, vystavuje nás testu, núti nás vyjsť z ulity a poznať inakší spôsob života, myslenia, konania, A to si žiada námahu.

Spomeňme si však na udalosť, ktorá sa na stránkach Svätého písma opakuje: nabádanie k úcte k cudzincom v spomienke na časy, keď ľud Izraela bol cudzincom v Egyptskej krajine.

Kňaz a náboženský spisovateľ Franco Fusetti sa domnieva, že dnes je pre všetkých veľmi dôležitá výchova ku svetovosti, k životu v spoločnosti, ktorá sa stáva čím ďalej, tým viac multietnickou, multi-kultúrnou aj multináboženskou.

Táto skutočnosť si vynucuje nielen zmenu mentality dospelých, ale aj náležité formovanie našich chlapcov a dievčat, ktorí v blízkej budúcnosti budú čoraz búrlivejšie prežívať túto pravdu. Tretie tisícročie prináša nepredstaviteľnú explóziu tohto javu, ktorý nik nie je schopný zastaviť. Musíme sa učiť prijímať ho čo najlepšie a najzodpovednejšie. Samozrejme, vôbec to neznamena, že by sme tak mali stratiť svoju vlastnú a národnú identitu. Ani to nemá viesť k akémusi kozmopolitizmu. Ide o viac, ide o úctu k inému človeku.

Azda je tu vhodné uviesť slová zákerne zavraždeného biskupa Heldera Camaru: „Keby som mohol, dal by som každému dieťaťu mapu sveta... Najradšej svetelnú mapu, aby som čo najväčšmi rozšíril jeho detský obzor a vzbudil v ňom vzťah a lásku ku všetkým národom, všetkým rasám, všetkým jazykom, všetkým náboženstvám...“

Áno, napriek ťažkostiam, toto je jedna z ciest, ktorej sa musíme všetci učiť, nielen tí, ktorí si opäť sadajú do školských lavíc. Pochopili sme, že Boh chce, aby boli spasení všetci ľudia, ľudia všetkých čias, všetkých rás, na každom mieste a v každom čase.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku